ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ଏକଶେ ପଚିଶମ୍ବର

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଗୁରୁତ୍ୱର ଉଦ୍‌ଘାଟନ: ଦାନିଏଲ 11:40 ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏବଂ ଆଧୁନିକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ ପାଇଁ ଏହାର ପ୍ରଭାବ

Jeff Pippenger
2024-03-09

ଦାନିଏଲ ୧୧ର ଚାଳିଶତମ ପଦ "ଶେଷକାଳ"ରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ; କିନ୍ତୁ ସେହି ପଦ ଦୁଇଟି "ଶେଷକାଳ"କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବେ ଏହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଛାତ୍ରକୁ ପ୍ରଥମ "ଶେଷକାଳ"କୁ ଦ୍ୱିତୀୟ "ଶେଷକାଳ" ସହିତ ସମନ୍ୱିତ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେଇଥାଏ। ଯେତେବେଳେ ଏହି ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ, ୧୭୯୮ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସର ରେଖା, ୧୯୮୯ରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଇତିହାସ ସହ ସମାନ୍ତରାଳ ଭାବରେ ଚାଲେ। ଏହି ଦୁଇ ରେଖା ସତ୍ୟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଙ୍ଗର ରେଖା ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ତେରର ପୃଥିବୀର ପଶୁର ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ଶିଙ୍ଗର ରେଖାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଉଭୟ ରେଖା ୧୭୯୮ର "ଶେଷକାଳ"ରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ୧୯୮୯ର "ଶେଷକାଳ" କେବଳ ସେହି ପଦରେ ଉନ୍ମୋଚିତ ହୋଇଥିବା ସତ୍ୟର ପଥଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଏକ ପୂରକ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେ।

ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର ୧୮୪୪ ରେ ଆସିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ୧୮୫୬ ରୁ ୧୮୬୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସାତବର୍ଷୀୟ ବିଦ୍ରୋହ ଦ୍ୱାରା ଏହା ବିଳମ୍ବିତ ହୋଇଥିଲା। ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ ରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ୧୮୬୩ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ କାଦେଶରେ ପ୍ରଥମ ଶିବିରସ୍ଥାପନ ଓ ଦଶ ଗୁପ୍ତଚରଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ କାଦେଶରେ ଶେଷ ଶିବିରସ୍ଥାପନ ଓ ମୋଶାଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଥିଲା। ୧୮୬୩ ର ବିଦ୍ରୋହ, କାଦେଶରେ ପ୍ରଥମ ବିଦ୍ରୋହକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା, ଯାହା ମରୁଭୂମିରେ ମୃତ୍ୟୁର ଏକ ବିଚାର ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିଲା। ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ ର ବିଦ୍ରୋହ କାଦେଶରେ ଶେଷ ବିଦ୍ରୋହକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା, ଯାହା ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ନେତୃତ୍ୱର ମୃତ୍ୟୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିଲା।

୧୮୪୦ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ୧୧ରେ ଦୂତଙ୍କର ଅବତରଣ, ଯାହା ୧୮୪୦ ଠାରୁ ୧୮୪୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଆନ୍ଦୋଳନର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା ଏବଂ ଯାହାକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଏକ ଗୌରବମୟ ପ୍ରକାଶ ବୋଲି କହିଥିଲେ, ସେହିଟି ୨୦୦୧ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧କୁ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବେ ପୂର୍ବସୂଚିତ କରିଥିଲା ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଏକ ଗୌରବମୟ ପ୍ରକାଶକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା।

> "ତୃତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶର ଘୋଷଣାରେ ଯେ ଦୂତ ସହଭାଗୀ ହୁଏ, ସେ ନିଜ ମହିମାଦ୍ୱାରା ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରିବ। ଏଠାରେ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ପ୍ରସାର ଓ ଅପୂର୍ବ ଶକ୍ତିସମ୍ପନ୍ନ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟର ପୂର୍ବକଥନ କରାଯାଇଛି। 1840–44 ମସିହାର ଆଗମନ ଆନ୍ଦୋଳନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଏକ ଗୌରବମୟ ପ୍ରକାଶ ଥିଲା; ପ୍ରଥମ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶ ବିଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିଶନ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ପହଞ୍ଚାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ କେତେକ ଦେଶରେ ଷୋଡଶ ଶତାବ୍ଦୀର ସୁଧାର ଆନ୍ଦୋଳନ ପରଠାରୁ କୌଣସି ଦେଶରେ ଯେପରି ଦେଖାଯାଇନଥିଲା, ସେହିପରି ସର୍ବାଧିକ ଧାର୍ମିକ ଆଗ୍ରହ ଦେଖାଦେଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ ତୃତୀୟ ଦୂତର ଶେଷ ସତର୍କବାଣୀ ଅଧୀନରେ ହେବାକୁଥିବା ପ୍ରବଳ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦ୍ୱାରା ଏସବୁ ଅତିକ୍ରମିତ ହେବ।" The Great Controversy, 611.

୧୮୪୪ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଆଗମନ (ପ୍ରଥମ କାଦେଶ) କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନେ ଏକ ନୂତନ ନେତାଙ୍କୁ ଚୟନ କରି ମିଶରକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିଯିବାକୁ ବାଛିଲେ। ୧୮୬୩ ସୁଦ୍ଧା ସେମାନେ ଯିରୀହୋର ପ୍ରାଚୀରକୁ ଭଙ୍ଗିଦେବାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବାର ପରିବର୍ତ୍ତେ "ଯିରୀହୋକୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ"। ଏହିକାରଣରୁ ସେମାନେ ଅରଣ୍ୟରେ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ।

> ସେ ସମୟରେ ଯିହୋଶୂୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଶପଥ କରାଇ କହିଲେ, "ଯେ ମଣିଷ ଉଠି ଏହି ଯିରୀହୋ ନଗରକୁ ପୁନଃ ନିର୍ମାଣ କରିବ, ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ; ସେ ନିଜ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ରରେ ତାହାର ଭିତ୍ତି ପକାଇବ, ଏବଂ ନିଜ କନିଷ୍ଠ ପୁତ୍ରରେ ତାହାର ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥାପନ କରିବ।" ଯିହୋଶୂୟ 6:26।

ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ପ୍ରଥମ କାଦେଶରେ ଯେପରି ଯେହୋଶୂୟ ଓ କାଲେବଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲର ପ୍ରଥମ କାଦେଶ (1863)ର ବିଦ୍ରୋହ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଯେହୋଶୂୟଙ୍କର ଶାପକୁ ଆଣିଲା। ତୃତୀୟ ଦୂତ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001ରେ (ଶେଷ କାଦେଶ) ପୁନର୍ଆଗମନ କରିବାବେଳେ, ପରମେଶ୍ୱର ଯିରୀହୋ ଓ ତାହାର ପ୍ରାଚୀରଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା।

୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତର ଆଗମନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାରର ଆଗମନକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ୧୮୬୩, ଯେହି ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତର ପରୀକ୍ଷାକାଳ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ପରୀକ୍ଷାକାଳର ଶେଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ସେହିହେତୁ ୧୮୬୩ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମର ଏକ ପ୍ରତୀକ, କାରଣ ଯିଶୁ ସଦା ଆରମ୍ଭ ସହ ଶେଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ୧୮୬୩ ମସିହାରେ ଜାତି ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେପରି ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ।

ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ପରୀକ୍ଷାକାଳ 1844 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ 1863 ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ଏବଂ ଏହାର ଆରମ୍ଭ ଓ ସମାପ୍ତି—ଉଭୟେ—ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ରବିବାର ଆଇନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା। ଆରମ୍ଭ (1844) ଓ ସମାପ୍ତି (1863) ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଇତିହାସରେ ମିଲରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନର ବିଦ୍ରୋହ (1856) ଅଛି। ଏହିପରି, ଏହି ସମୟାବଧି "ସତ୍ୟ"ର ସ୍ୱାକ୍ଷର ବୋହି ରହିଛି। 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 ରେ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପାଇଁ କାଦେଶକୁ ଫେରିବା ଘଟଣା ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା 1863 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ଭାବରେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ।

ସେହି ରବିବାର ନିୟମରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମାନବୀୟ ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସେହି ଇତିହାସରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ବାବିଲୋନର ବେଶ୍ୟା ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟନିଷ୍ଠ ନ୍ୟାୟବିଚାର ସହ ସମ୍ପତିରେ, ଯିରୀହୋ ଏବଂ ତାହାର ପ୍ରାଚୀରଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୱଂସ କରାଯିବ। ଚାଳିଶତମ ପଦ 1798 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ଏକଚାଳିଶତମ ପଦରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଶୀଘ୍ର-ଆସନ୍ତା ରବିବାର ନିୟମରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। 1798 ରେ ଥିବା ଶେଷ ସମୟ, ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନର ମିଲେରୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ ଏବଂ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କଳିସିଆର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ରେଖାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସବୁକିଛି ଗୋଟିଏ ପଦରେ।

1798 ମସିହାରେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ ଉଦୟ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଉତ୍ତରର ରାଜା ଓ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟର ଯୁଦ୍ଧର ଶେଷ 1989 ମସିହାରେ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପଞ୍ଚମ ଓ ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟର ସଂଘବନ୍ଧନ ଦ୍ୱାରା ପରାଜିତ ହେଲେ। 1798 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଉତ୍ତରର ରାଜା ଓ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧକୁ ମିଲେରୀୟମାନେ ରୋମ ବିରୋଧୀ ଏକ ଯୁଦ୍ଧରୂପେ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ସେମାନେ କେବଳ ପୌତ୍ତଳିକତା ଓ ପାପାତ୍ୱ—ଏହି ଦୁଇଟି ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଶକ୍ତିରୂପେ ଦେଖିଥିଲେ। 1989 ମସିହାରେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଯୁଦ୍ଧର ଶେଷ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ତିନୋଟି ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଶକ୍ତି ତାହାରେ ଜଡିତ ଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା ସେହି ତିନି ଶକ୍ତି ପୃଥିବୀକୁ ଆର୍ମାଗେଡୋନ୍‌ଦିଗକୁ ନେଇଯାଉଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଚିତ୍ରଣର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା, ଯାହା ଭୌଗୋଳିକ ଭାବରେ ଦାନିଏଲ୍ ଏଗାରର ପଞ୍ଚଚାଳିଶତମ ପଦରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

ଚାଳିଶରୁ ପଞ୍ଚଚାଳିଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦଗୁଡ଼ିକ ପୋପଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ରମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ଗୌରବମୟ ପବିତ୍ର ପର୍ବତର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ତାଙ୍କର ଶେଷକୁ ଆଣିବା ତିନୋଟି ଶକ୍ତିର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଗତିବିଧିକୁ ସୂଚିତ କରେ। ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ବୁଝାଗଲେ, ଏକଚାଳିଶ ପଦରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସରେ ଏକଚାଳିଶରୁ ଚଉଁଚାଳିଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି।

ଏହେତୁ, 1989 ମସିହାରେ ଶେଷ ସମୟର ଆରମ୍ଭବିନ୍ଦୁରୁ, 1798ର ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସହିତ, ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା ଓ ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷକୁ ଚିହ୍ନଟ କରି, ଚାଳିଶ-ଏକରୁ ଚାଳିଶ-ଚାରି ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମରଣାନ୍ତକ ଘାଉ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଥିବା ଏକ ପାପାତ୍ୱର ତ୍ରିମୁଖୀ ଏକତାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଚାଳିଶ-ପାଞ୍ଚ ପଦରେ ସେ ତାହାର ଶେଷକୁ ପହଞ୍ଚେ। ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ, ଯାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କଳିସିଆର ବାହ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ଯେପରିକି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ସାତୋଟି ମୋହର ଓ ସାତୋଟି କଳିସିଆଙ୍କ ମଧ୍ୟର ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଏହା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

1798 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ରେଖା ପ୍ରାଧାନତଃ ଅନୁସନ୍ଧାନମୂଳକ ବିଚାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ 1989ରେ ସେହି ଏକେଇ ବିନ୍ଦୁରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ରେଖା ପ୍ରାଧାନତଃ କାର୍ଯ୍ୟନିଷ୍ପାଦନମୂଳକ ବିଚାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। 1798 ପ୍ରାଧାନତଃ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ଦୂତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରେ, ଏବଂ 1989 ପ୍ରାଧାନତଃ ଏଲିୟା ଦୂତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରେ।

୧୭୯୮ ମସିହାରୁ, ଯେବେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଖୋଲାଗଲା, ସେଥିଠାରୁ ଆମେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଇତିହାସ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧିକୁ ଦେଖୁଛୁ, ଯେଉଁଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ଜନଙ୍କୁ ଏକ ଚୁକ୍ତିମୂଳକ ସମ୍ପର୍କରେ ପରିଚାଳନା କରନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଦୈବତ୍ୱ ଓ ମାନବତ୍ୱର ସ୍ଥାୟୀ ସଂଯୋଗ ସାଧିତ ହୁଏ। ସେହି ଶେଷ-ଦିନର ଚୁକ୍ତିକୁ ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରରେ ପୁନଃପୁନି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି।

> ଦେଖ, ଦିନଗୁଡ଼ିକ ଆସୁଛି, ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଯେ ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲର ଘରାଣୀ ସହିତ ଏବଂ ଯିହୂଦାର ଘରାଣୀ ସହିତ ଏକ ନୂତନ ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କରିବି; ସେହି ନିୟମ ଅନୁସାରେ ନୁହେଁ ଯାହାକି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହିତ ସେହି ଦିନ କରିଥିଲି, ଯେଦିନ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ହାତଧରି ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଥିଲି; ମୋର ସେହି ନିୟମକୁ ସେମାନେ ଭଙ୍ଗ କଲେ, ଯଦ୍ୟପି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପତିସ୍ୱରୂପ ଥିଲି, ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଏହାହିଁ ସେହି ନିୟମ ହେବ ଯାହାକି ମୁଁ ସେହି ଦିନମାନଙ୍କ ପରେ ଇସ୍ରାଏଲର ଘରାଣୀ ସହିତ ସ୍ଥାପନ କରିବି, ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି; ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ମୋର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖିବି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ତାହା ଲେଖିବି; ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବି, ଏବଂ ସେମାନେ ମୋର ପ୍ରଜା ହେବେ। ଏବଂ ପରେ ସେମାନେ ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ପଡ଼ୋଶୀକୁ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ଭାଇକୁ, "ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜାଣ" ବୋଲି ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମୋତେ ଜାଣିବେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସବୁଠାରୁ ଛୋଟରୁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି; କାରଣ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଅଧର୍ମ କ୍ଷମା କରିବି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାପକୁ ଆଉ ସ୍ମରଣ କରିବି ନାହିଁ। ଯିରିମିୟ 31:31–34।

ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ "ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ" ବୋଲି ଯେ ପ୍ରକାଶ ରହିଛି, ତାହା ବିଚାରର ସମୟାବଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। 1798 ମସିହାରେ, ଶେଷକାଳରେ, ପ୍ରଥମ ଦୂତ 1844 ମସିହାରେ ବିଚାରର ଆରମ୍ଭକୁ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ, ଯାହା ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକର ଆଗମନ ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଯିରିମିୟଙ୍କର ସେହି "ଦିନଗୁଡ଼ିକ" ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଆସିବ, ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ଜନମାନଙ୍କର "ଅଧର୍ମ"କୁ "କ୍ଷମା" କରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପାପକୁ "ଆଉ ସ୍ମରଣ କରିବେ ନାହିଁ"। ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, "ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ" ମଧ୍ୟରେ, ପ୍ରତିରୂପାତ୍ମକ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିନରେ ମହାୟାଜକ ଭାବରେ, ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ।

ଯଦି ମିଲରୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟବାଦ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର ୧୮୪୪ ରେ ପହଞ୍ଚିଥିବା ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଅଗ୍ରଗାମୀ ଆଲୋକରେ ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ଚାଲି ଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ନିଜମାନଙ୍କର ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଗୃହରେ ରହୁଥାନ୍ତେ। ଯିରିମିୟ ଯେତେବେଳେ କହନ୍ତି, "ସେହି ଦିନମାନଙ୍କ ପରେ," ସେଥିରେ ତାଙ୍କର ଅର୍ଥ ଏହାହିଁ। "ସେହି ଦିନମାନ" ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମୟାବଧିଗୁଡ଼ିକୁ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ୧୮୪୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଣିଲା ଏବଂ ସେହି ବର୍ଷରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା। ଏହିମାନେ ସେହି "ଦିନମାନ" ଯାହାକୁ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ।

> କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ ପଥେ ଯାଅ; କାରଣ ତୁମେ ବିଶ୍ରାମ କରିବ, ଏବଂ ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷରେ ନିଜ ଅଂଶରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବ। ଦାନିଏଲ 12:13.

"ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷରେ," କିମ୍ବା ଯିରେମିୟା ଯେପରି କହନ୍ତି, "ସେହି ଦିନମାନଙ୍କ ପରେ," ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ଅଂଶମାନରେ ନିଜ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ନିଜ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଲେଖିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କଲେ। ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ଅଂଶମାନେ ହେଉଛି ନିମ୍ନତର ସ୍ୱଭାବ, କିମ୍ବା ପାଉଲ ଯାହାକୁ "ଶରୀର" ବୋଲି କହନ୍ତି; ଏବଂ ହୃଦୟ ହେଉଛି ଉଚ୍ଚତର ସ୍ୱଭାବ। ଏହି ଚୁକ୍ତି ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମାନ୍ତର ସମୟରେ ଏକ ନୂତନ ମନ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ସମୟରେ ଏକ ନୂତନ ଦେହ ଦେବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରେ। ମଣିଷ ଆଦମଙ୍କ ସହିତ ପତିତ ହେଲା, ଯିଏ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ସୃଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ଯିଏ ଏକ ଉଚ୍ଚତର ସ୍ୱଭାବ ଓ ଏକ ନିମ୍ନତର ସ୍ୱଭାବ ସହିତ ସୃଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଚୁକ୍ତି ହେଉଛି ପାପର ଶାପରୁ ମାନବଜାତିକୁ ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ୱିଗୁଣ ସ୍ୱଭାବ ସହିତ ମୁକ୍ତି ଦେବା।

"ଏହି ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ, ଆଜ୍ଞା ।ପାଳନକାରୀ ତାଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ସହ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ର ନିୟମ ପୁନର୍ନବୀକୃତ ହେବ। 'ସେହି ଦିନରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷେ ତ୍ର ର ପଶୁମାନଙ୍କ ସହ, ଆକାଶର ପକ୍ଷ ୀମାନଙ୍କ ସହ, ଏବଂ ଭୂମିରେ ସରିସୃପ ଜୀବମାନଙ୍କ ସହ ଏକ ନିୟମ କରିବି; ଏବଂ ମୁଁ ପୃଥିବୀରୁ ଧନୁଷ, ତରଓ୍ୱାର, ଓ ଯୁଦ୍ଧ କୁ ଭଙ୍ଗ କରି ଦେବି, ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ୁ ନିରାପଦରେ ଶୋଇବାକୁ ଦେବି। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ଚିରକାଳ ପାଇଁ ନିଜ ପାଖରେ ବାଗ୍ଦ ତ୍ତ ା କରିବି; ହଁ, ମୁଁ ତୁମକୁ ଧର୍ମ, ନ୍ୟ ାୟ, ପ୍ରେ ମମୟ କୃପା, ଏବଂ କରୁଣାରେ ନିଜ ପାଖରେ ବାଗ୍ଦ ତ୍ତ ା କରିବି। ମୁଁ ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱ ସ୍ତ ତାରେ ନିଜ ପାଖରେ ବାଗ୍ଦ ତ୍ତ ା କରିବି; ଏବଂ ତୁମେ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ୁ ଜାଣିବ।'"

"'ଏବଂ ସେହି ଦିନରେ ଏହା ଘଟିବ, ଯେ ମୁଁ ଶୁଣିବି, ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ମୁଁ ଆକାଶମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବି, ଏବଂ ସେମାନେ ପୃଥିବୀକୁ ଶୁଣିବେ; ଏବଂ ପୃଥିବୀ ଧାନ୍ୟ, ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ, ଓ ତେଲକୁ ଶୁଣିବ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯିଜ୍ରେଏଲକୁ ଶୁଣିବେ। ଏବଂ ମୁଁ ତାହାକୁ ପୃଥିବୀରେ ନିଜ ପାଇଁ ବପନ କରିବି; ଏବଂ ଯିଏ କୃପା ପାଇନଥିଲା ତାହା ଉପରେ ମୁଁ କୃପା କରିବି; ଏବଂ ଯେମାନେ ମୋର ପ୍ରଜା ନୁହେଁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ କହିବି, ତୁମେ ମୋର ପ୍ରଜା; ଏବଂ ସେମାନେ କହିବେ, ତୁମେ ମୋର ଈଶ୍ୱର।' ହୋଶେୟ 2:14-23।"

"'ସେହି ଦିନରେ,... ଇସ୍ରାଏଲର ଅବଶିଷ୍ଟମାନେ, ଏବଂ ଯାକୁବର ଗୃହରୁ ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତମାନେ,... ସତ୍ୟରେ ଇସ୍ରାଏଲର ପବିତ୍ରଜନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବେ।' ଯିଶାୟ 10:20। 'ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି, ଓ କୁଳ, ଓ ଭାଷା, ଓ ଲୋକ' ମଧ୍ୟରୁ ଏମିତି କେହି ଥିବେ, ଯେମାନେ ଆନନ୍ଦପୂର୍ବକ ଏହି ସନ୍ଦେଶକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ, 'ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କର, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦିଅ; କାରଣ ତାଙ୍କର ବିଚାରର ଘଣ୍ଟା ଆସିପହଞ୍ଚିଛି।' ସେମାନେ ପୃଥିବୀ ସହିତ ଯେଉଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୂର୍ତ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ରଖେ, ତାହାରୁ ଫେରିଆସିବେ, ଏବଂ 'ଯିଏ ସ୍ୱର୍ଗ, ପୃଥିବୀ, ସମୁଦ୍ର ଓ ଜଳସ୍ରୋତଗୁଡ଼ିକ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ,' ତାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବେ। ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଡ଼ାଜଡ଼ିରୁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବେ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କରୁଣାର ସ୍ମାରକରୂପେ ଜଗତର ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିବ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ପ୍ରତି ଆଜ୍ଞାପାଳନକାରୀ ହୋଇ, ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହିମାନେ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ ହେବେ, ଯେମାନେ 'ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକୁ ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି।' ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:6–7, 12।"

"'ଦେଖ, ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକ ଆସୁଛି, ପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି, ଯେ ହଳଚାଷୀ ଶସ୍ୟକାଟୁଥିବାକୁ ଧରି ଫେଲିବ, ଏବଂ ଦ୍ରାକ୍ଷା ଚେପୁଥିବା ବୀଜ ବୁଣୁଥିବାକୁ; ପର୍ବତମାନେ ମଧୁର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଝରାଇବେ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ପାହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକ ଗଳିଯିବ। ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ଇସ୍ରାଏଲ ଜନଙ୍କର ବନ୍ଦୀଦଶାକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରାଇ ଆଣିବି, ଏବଂ ସେମାନେ ଉଜାଡ଼ ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ନିର୍ମାଣ କରିବେ, ଓ ସେଥିରେ ବାସ କରିବେ; ସେମାନେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ରୋପଣ କରିବେ, ଓ ତାହାର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବେ; ସେମାନେ ଉଦ୍ୟାନମାନେ ମଧ ସୃଷ୍ଟି କରିବେ, ଓ ସେଗୁଡ଼ିକର ଫଳ ଭୋଜନ କରିବେ। ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଦେଶରେ ରୋପୁଣ କରିବି, ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେ ଦେଶ ଦେଇଛି, ସେହି ଦେଶରୁ ସେମାନେ ଆଉ କେବେ ଉପଡ଼ାଯିବେ ନାହିଁ, ତୁମର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର କହୁଛନ୍ତି। ଆମୋଷ 9:13–15।'" Review and Herald, February 26, 1914.

ଯିରେମିୟା "ସେହି ଦିନମାନଙ୍କ ପରେ" ବୋଲି କହିଥିବାବେଳେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ହଠାତ୍ ସେଠାକୁ ଆସିବାରେ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛି, ତାହାର ପୂର୍ବରୁ ଥିବା "ଦିନମାନ" ହେଉଛି ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ସମୟାବଧି, ଯାହା 1798 ଓ 1844 ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଦିନମାନଙ୍କର (ସମୟାବଧିମାନଙ୍କର) ଶେଷ, ସେହି ଛଅଚାଳିଶି ବର୍ଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା, ଯେଉଁ ସମୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମିଲେରାଇଟ୍ ମନ୍ଦିରକୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ; ଏବଂ ସେ 1844 ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ଯେତେବେଳେ ହଠାତ୍ ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ମଲାଖୀ ତୃତୀୟ ଅଧାୟକୁ ପୂରଣ କରୁଥିଲେ, ଯାହାକି ସେ ନିଜ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷରେ ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ସମୟରେ ମଧ ପୂରଣ କରିଥିଲେ।

"ଜଗତର କ୍ରେତା ଓ ବିକ୍ରେତାମାନଙ୍କଠାରୁ ମନ୍ଦିରକୁ ପରିଶୁଦ୍ଧ କରିବାରେ, ଯୀଶୁ ପାପର ଦୁଷିତତାରୁ ହୃଦୟକୁ ପରିଶୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ମିଶନ୍‌ର ଘୋଷଣା କଲେ,—ସେହି ପାର୍ଥିବ ଆକାଙ୍କ୍ଷାମାନଠାରୁ, ସ୍ୱାର୍ଥପର କାମନାମାନଠାରୁ, ଆତ୍ମାକୁ ଦୁଷିତ କରୁଥିବା ଦୁଷ୍ଟ ଅଭ୍ୟାସମାନଠାରୁ। ମଲାଖୀ 3:1–3 ଉଦ୍ଧୃତ।" The Desire of Ages, 161.

ଏବଂ "ସେହି ଦିନମାନଙ୍କ ପରେ," ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜେ ସ୍ଥାପନ କରିଥିବା ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଥିଲେ, ଯାହା ପାପର କଳୁଷତାରୁ ନିଜ ଜନଙ୍କର ହୃଦୟମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବାରେ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, କିମ୍ବା ଯେପରି ଯିରିମିୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଓ ଅନ୍ତର୍ଭାଗରେ ତାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲେଖିବା।

> କାରଣ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷ ଦେଖାଇ କହନ୍ତି, "ଦେଖ, ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକ ଆସୁଛି, ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଯେବେ ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲର ଗୃହ ସହିତ ଏବଂ ଯିହୂଦାର ଗୃହ ସହିତ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କରିବି; ସେହି ନିୟମ ଅନୁସାରେ ନୁହେଁ, ଯାହାକି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହିତ ସେହି ଦିନରେ କରିଥିଲି, ଯେବେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ହାତଧରି ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ନେଇଯାଇଥିଲି; କାରଣ ସେମାନେ ମୋର ନିୟମରେ ସ୍ଥିର ରହିଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଗଣ୍ୟ କଲି ନାହିଁ, ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି। କାରଣ ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକ ପରେ ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲର ଗୃହ ସହିତ ଯେ ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କରିବି, ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ମୁଁ ମୋର ବିଧିଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ରଖିବି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଲେଖିବି; ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଈଶ୍ୱର ହେବି, ଏବଂ ସେମାନେ ମୋ ପାଇଁ ପ୍ରଜା ହେବେ।" ହିବ୍ରୁ ୫:୫–10।

"ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକ" ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିବା ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଦାନିଏଲଙ୍କ "ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷ" ଥିଲା, ଯାହା 179୫ ଏବଂ 1844 ରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ଦାନିଏଲ 11ର ଚାଳିଶତମ ପଦରେ 179୫ ରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶୃଙ୍ଗର ରେଖା, ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉରାଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ସହ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତି-ସମ୍ପର୍କକୁ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରୁଛି। "lot" ପାଇଁ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦଟି ଏକ ଛୋଟ ପଥର, ଯାହା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନିୟତି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏଥିଲା। ଦାନିଏଲଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ "ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷ" ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇ ବିଶ୍ରାମ କରନ୍ତୁ (ମୃତ୍ୟୁରେ), ଯେତେବେଳେ 1844 ରେ ନ୍ୟାୟବିଚାର ଆରମ୍ଭ ହେବ ଏବଂ ତାଙ୍କର ନିୟତି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବ।

> କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ ପଥେ ଯାଅ; କାରଣ ତୁମେ ବିଶ୍ରାମ କରିବ, ଏବଂ ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷରେ ନିଜ ଅଂଶରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବ। ଦାନିଏଲ 12:13.

"ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର" "ଦିନମାନ" 1844 ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମାନଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରେ, କାରଣ ତାହା ପରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ସମୟ ଆଉ ରହିବ ନାହିଁ। ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷ, ଯାହା ମାରାହ୍ ଦର୍ଶନ ଥିଲା, ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ସମୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ତାଙ୍କ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ ହଠାତ୍ ପ୍ରକାଶ, ସେଥିରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା; ଏବଂ ଶେଷ କ୍ରୋଧର ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶତ କୋଡ଼ି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ସେଥିରେ ଶେଷ ହେଲା, ଯେପରି ପ୍ରଥମ କ୍ରୋଧର ଦିନମାନ 179୫ ମସିହାରେ, ଶେଷକାଳରେ, ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ଯିରିମିୟ ଯାହାକୁ "ସେହି ଦିନମାନ ପରେ" ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ, ପରେ ପାଉଲ ସେହି ବିଷୟକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରି କହିଥିଲେ। ପାଉଲ ଯିରିମିୟଙ୍କ "ସେହି ଦିନମାନ ପରେ" ବାକ୍ୟକୁ ଦୁଇଥର ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି, କାରଣ ପାଉଲ କେବଳ ସେହି ନିୟମକୁ ମାତ୍ର ଉଲ୍ଲେଖ କରୁନାହାନ୍ତି, ଯାହା "ସେହି ଦିନମାନ ପରେ" ସ୍ଥାପିତ ହେବାକୁ ଥିଲା, ବରଂ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱର ସହିତ ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ମହାଯାଜକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପରିଚିତ କରାଉଛନ୍ତି।

> କାରଣ ଏକମାତ୍ର ବଳିଦାନ ଦ୍ୱାରା ସେ ପବିତ୍ର କରାଯାଉଥିବାମାନଙ୍କୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସିଦ୍ଧ କରିଦେଇଛନ୍ତି। ଏହା ବିଷୟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଆମ ପାଇଁ ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି; କାରଣ ସେ ପୂର୍ବରୁ କହିଥିବା ପରେ, "ସେହି ଦିନମାନଙ୍କ ପରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେ ଚୁକ୍ତି କରିବି, ପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ମୋର ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ରଖିବି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଲେଖିବି"; "ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ଓ ଅଧର୍ମକୁ ମୁଁ ଆଉ କେବେ ସ୍ମରଣ କରିବି ନାହିଁ।" ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁଠାରେ ଏହାମାନଙ୍କ କ୍ଷମା ଅଛି, ସେଠାରେ ପାପ ପାଇଁ ଆଉ କୌଣସି ବଳିଦାନ ନାହିଁ। ତେଣୁ, ହେ ଭାଇମାନେ, ଯୀଶୁଙ୍କ ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଅତିପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଆମର ସାହସ ଥିବାରୁ, ସେ ଯେ ନୂତନ ଓ ଜୀବନ୍ତ ପଥ ଆମ ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଛନ୍ତି, ପର୍ଦ୍ଦା ମାଧ୍ୟମରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କର ଦେହ ମାଧ୍ୟମରେ; ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହ ଉପରେ ଏକ ମହାଯାଜକ ଥିବାରୁ। ହିବ୍ରୁ 10:14–21.

ଖ୍ର 1ଷ୍ଟ ଙ୍କ ର ପ୍ର କାଶ ପାଇବାର marah ଦର୍ଶନର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀକୁ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର chazon ଦର୍ଶନର ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶେ କୁଡ଼ି ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀକୁ ସଂଯୁକ୍ତ କରୁଥିବା ସେହି ଦୁଇଶେ କୁଡ଼ି ବର୍ଷ, ଏକ ପ୍ର ତୀକାତ୍ମ କ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦ୍ୱ ାରା ସେହି ଦୁଇଟି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୂଳକ କାଳଖଣ୍ଡ ର ଆରମ୍ଭ କୁ ଏକତ୍ର ବା ସଂଯୁକ୍ତ କରେ; ଏହି

ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ସମ୍ବନ୍ଧ ମାନବତା ଓ ଦୈବତ୍ୱର ସଂଯୋଗକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ହେଉଛି ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତୃତୀୟ ଦୂତର ଆନ୍ଦୋଳନ ସମୟରେ ଘଟୁଥିବା ଶୁଦ୍ଧିକରଣରେ ସମ୍ପାଦନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହାର ପରିଣାମରୂପେ ସେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ସହିତ ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି।

ମନ୍ଦିରର ପଦଦଳନକୁ ଚିତ୍ରିତ କରୁଥିବା ଖାଜୋନ୍‌ର ଦର୍ଶନ, ଏଦେନ ଉଦ୍ୟାନରେ ଆଦମଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହ ପରଠାରୁ ପାପଦ୍ୱାରା ପଦଦଳିତ ହୋଇଆସିଥିବା ମାନବଜାତିର ଦର୍ଶନ ଅଟେ; ଏବଂ ମରାହର ଦର୍ଶନ, ଯାହା ମନ୍ଦିରକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ଓ ଶୁଦ୍ଧ କରିବାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ, ସେମାନେ ଉଭୟ 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ତାରିଖରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ଦୁଇଟି ଦୁଇ-ହଜାର-ପାଞ୍ଚ-ଶହ-କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଅଛି, ଯେଗୁଡ଼ିକ ସେନାଦଳ ଏବଂ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ପଦଦଳନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ସେହି ଉଭୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ମାନବଜାତିଙ୍କ ପଦଦଳନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ମାରାହର ଦର୍ଶନ ଦ୍ୱାରା ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହେବ। ତାଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି ଦୁଇଟି କ୍ରୋଧପ୍ରକାଶ ପତିତ ମାନବଜାତି ଉପରେ ଥିବା ଦୈବୀ କ୍ରୋଧକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା କେବଳ ପତିତ ମନ୍ଦିରକୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ ଓ ଶୁଦ୍ଧ କରିବାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଧାର ଓ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ପାଇବ।

ଏହି ଦୁଇ ପ୍ରକାର କ୍ରୋଧ ମାନବଜାତିର ଉଚ୍ଚତର ସ୍ୱଭାବ ଏବଂ ନିମ୍ନତର ସ୍ୱଭାବକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଆଦମଙ୍କ ପତନ ସମୟରେ ନିମ୍ନତର ସ୍ୱଭାବ ଉଚ୍ଚତର ସ୍ୱଭାବ ଉପରେ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ସ୍ଥାପନ କଲା, ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହା ଥିଲା ଯେ ଉଚ୍ଚତର ସ୍ୱଭାବ ନିମ୍ନତର ସ୍ୱଭାବ ଉପରେ ଶାସନ କରିବ। ଆଦମଙ୍କ ପତନ ସମୟରେ ଉଚ୍ଚତର ସ୍ୱଭାବ ନିମ୍ନତର ସ୍ୱଭାବର କାମନା-ବାସନାଙ୍କ ପାଖରେ ପରାଜିତ ହେଲା, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଯୋଜନା ଓଲଟି ଯାଇଲା। ବାଇବେଲୀୟ "ପରିବର୍ତ୍ତନ" ବୋଲି ଯାହା କୁହାଯାଏ, ତାହାର ଅର୍ଥ ଏହାହିଁ। ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଉଚ୍ଚତର ସ୍ୱଭାବକୁ ନିମ୍ନତର ସ୍ୱଭାବ ଉପରେ ତାହାର ଶାସନକାରୀ ସ୍ଥାନରେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରାଯିବା। ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଓଲଟାଇ ଦେବା, କିମ୍ବା ଉପର-ତଳ କରି ଦେବା।

ଉତ୍ତରୀ ରାଜ୍ୟ ବିରୋଧରେ ପ୍ରଥମ କ୍ରୋଧ, ମାନବର ପତନ ସମୟରେ ଉଚ୍ଚତର ସ୍ୱଭାବକୁ ଅଧୀନ କରିଦେଇଥିବା ନିମ୍ନତର ସ୍ୱଭାବ ବିରୋଧରେ ଥିବା କ୍ରୋଧ ଥିଲା। ସେହି କ୍ରୋଧ ପ୍ରଥମେ ଆସିଲା, କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୋକ୍ଷକାର୍ଯ୍ୟକୁ ସେଠାରୁ ହିଁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ତାହା ପ୍ରଥମେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ତାହା ନିମ୍ନତର ସ୍ୱଭାବର କାମନାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଥିଲା ଭୋକ-ଲାଲସାର କାମନା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଳିଶି ଦିନର ଉପବାସ ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ କଲେ।

> "ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜାଣୁଥିଲେ ଯେ ଉଦ୍ଧାରର ଯୋଜନାକୁ ସଫଳତାର ସହିତ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇ ନେବା ପାଇଁ, ଯେଉଁଠାରୁ ନାଶର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ସେଠାରୁ ହିଁ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଦେବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ହେବ। ଆଦମ ଆହାର-ଲାଲସାର ଆସକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପତିତ ହେଲେ। ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିବା ପ୍ରତି ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଗଭୀର ଭାବେ ସଚେତନ କରିବା ପାଇଁ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଶାରୀରିକ ଅଭ୍ୟାସମାନଙ୍କର ସୁଧାର ଦ୍ୱାରା ନିଜର ମୁକ୍ତିକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସଦ୍‌ଗୁଣର ପତନ ଏବଂ ମାନବଜାତିର ଅବକ୍ଷୟ ପ୍ରଧାନତଃ ବିକୃତ ଆହାର-ଲାଲସାର ଆସକ୍ତିକୁ ହିଁ ଅର୍ପିତ।" Testimonies, volume 3, 486.

ଦ୍ୱିତୀୟ କ୍ରୋଧ ଉଚ୍ଚତର ସ୍ୱଭାବ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିଲା, ଯାହା ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ଯେଉଁଠାରେ ଯେରୁଶାଲେମ୍ ଅବସ୍ଥିତ, ଯାହା ସେହି ସହର ଯାହାରେ ଈଶ୍ୱର ନିଜ ନାମ ରଖିବାକୁ ଚୟନ କରିଥିଲେ। 1844 ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରୁଛନ୍ତି, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଯିହିଜ୍କିଏଲଙ୍କର ଦୁଇଟି ଲାଠି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

ଯେତେବେଳେ ଇଜିକିଏଲଙ୍କ ଦୁଇଟି ଲାଠି ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଏକ ଲାଠିରେ ଯୋଡ଼ାଯାଏ, ସେଥିରେ ସେହି ଚୁକ୍ତିକୁ ସୂଚିତ କରାଯାଉଛି ଯେଉଁଥିରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପାପକୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଦୂର କରନ୍ତି, ଏବଂ ଉଚ୍ଚତର ଓ ନିମ୍ନତର ସ୍ୱଭାବମାନେ ପୁଣିଥରେ ଯଥୋଚିତ ଶ୍ରେଣୀବଦ୍ଧ ଗଠନକୁ ଫେରାଇ ଆଣାଯାଆନ୍ତି, ଏବଂ ମଣିଷମାନେ ପୁନର୍ବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତି। ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ଅବସ୍ଥାରେ, ମଣିଷର ନିମ୍ନତର ସ୍ୱଭାବ, ଯାହା ପ୍ରଥମ କ୍ରୋଧଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ,

ମଣିଷର ଉଚ୍ଚତର ସ୍ୱଭାବ ଉପରେ ଶାସନ କରୁଥିଲା, ଯାହା ଶେଷ କ୍ରୋଧଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ। ଏହିପରି, ପ୍ରଥମ କ୍ରୋଧ ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିଲା, ଯାହା ଭୌଗୋଳିକ ଭାବେ ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟର "ଉପରେ" ଥିଲା।

ମରାହ ଓ ଖାଜୋନର ଦୁଇ ଦର୍ଶନକୁ, ସେମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ଆରମ୍ଭମାନରେ, ଦିବ୍ୟତ୍ୱ ଓ ମାନବତ୍ୱ ସହିତ ସଂଯୋଗ କରୁଥିବା ଦୁଇଶେ କୋଡ଼ି ବର୍ଷ, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏକଶେ ଚଉଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ସହିତ ତୃତୀୟ ଦୂତର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମାପ୍ତ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଉଭୟେ ଏକ ଲାଠିରେ ଏକତ୍ର ହୋଇଯାଆନ୍ତି। ଏହା ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟବିରୁଦ୍ଧରେ ଶେଷ କ୍ରୋଧର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ, ଯାହା 1844 ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ; କାରଣ ଚୁକ୍ତି ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମୟରେ ଏକ ନୂତନ ମନ ପ୍ରଦାନ କରେ, କିନ୍ତୁ ନୂତନ ଦେହ (ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ) କେବଳ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ସମୟରେ ଆଖିର ପଲକେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହୁଏ।

ଦାନିୟେଲ ୧୧ର ଚାଳିଶତମ ପଦ ଦୁହିଁ "ଶେଷକାଳ"କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଏପରି କରିବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୩ ଅଧ୍ୟାୟର ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଇତିହାସକାଳରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ଏକ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଓ ଏକ ବାହ୍ୟ ରେଖାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରେ। ଏହି ପଦରେ ଉନ୍ମୁଦ୍ରିତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚିହ୍ନିତ କରିବାକୁ ଓ ସିଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯାହା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ, ସେହି ସତ୍ୟର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଓ ବାହ୍ୟ—ଉଭୟ ରେଖାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ମାନବତ୍ୱ ଦିବ୍ୟତ୍ୱ ସହ ଏକତ୍ର ହେଲେ ପାପ କରେ ନାହିଁ—ଏହି ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନର ଉନ୍ମୁଦ୍ରଣର ପ୍ରଭାବ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଆଲୋକରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଛି, ଏବଂ ଏହା ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଯେ ଆଲୋକ ଆର୍ମାଗେଦୋନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଗତକୁ ନେଇଯାଉଥିବା ଶକ୍ତିମାନ୍ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଛି, ସେହି ଆଲୋକ ହେଉଛି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କର ବାହ୍ୟ ସତ୍ୟ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

> ପୁନର୍ବାର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ପ୍ରତି ଆସି କହିଲା, "ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମେ ଗୋଟିଏ କାଠି ନିଅ, ଏବଂ ତାହା ଉପରେ ଲେଖ, 'ଯିହୁଦା ପାଇଁ, ଏବଂ ତାହାର ସହଚର ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ'; ତାପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ କାଠି ନିଅ, ଏବଂ ତାହା ଉପରେ ଲେଖ, 'ଯୋସେଫ ପାଇଁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଇଫ୍ରୟିମର କାଠି, ଏବଂ ତାହାର ସହଚର ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ଗୃହ ପାଇଁ।' ଏହାମାନଙ୍କୁ ଏକାପରେ ଏକ ଯୋଡ଼ି ଗୋଟିଏ କାଠି କର; ତାହେଲେ ସେମାନେ ତୁମ ହାତରେ ଗୋଟିଏ ହୋଇଯିବେ। ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମ ଜନଗଣର ସନ୍ତାନମାନେ ତୁମକୁ ପଚାରିବେ, 'ଏହାଦ୍ୱାରା ତୁମ ଅର୍ଥ କ'ଣ, ଆମକୁ କହିବ ନାହିଁ କି?' ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କହ, 'ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି: ଦେଖ, ମୁଁ ଯୋସେଫର କାଠିକୁ, ଯାହା ଇଫ୍ରୟିମର ହାତରେ ଅଛି, ଏବଂ ତାହାର ସହଚର ଇସ୍ରାଏଲର ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କୁ ନେବି, ଏବଂ ସେହି କାଠିକୁ ଯିହୁଦାର କାଠି ସହିତ ଏକ କରିଦେବି, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ କାଠି କରିଦେବି; ଏବଂ ସେମାନେ ମୋ ହାତରେ ଗୋଟିଏ ହେବେ।' ତୁମେ ଯେ କାଠିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଲେଖିବ, ସେଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମ ହାତରେ ରହିବ। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କହ, 'ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି: ଦେଖ, ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସେହି ଅନ୍ୟ ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, ଯେଉଁଠାକୁ ସେମାନେ ଯାଇଛନ୍ତି, ସେଠାରୁ ନେଇଆସିବି, ଏବଂ ଚାରିଦିଗରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଦେଶକୁ ଆଣିବି। ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲର ପର୍ବତମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେହି ଦେଶରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଜାତି କରିବି; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସବୁଙ୍କ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ରାଜା ରାଜା ହେବ; ସେମାନେ ଆଉ ଦୁଇ ଜାତି ହେବେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଆଉ କେବେ ଦୁଇ ରାଜ୍ୟରେ ବିଭକ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଆଉ ନିଜ ମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, କିମ୍ବା ନିଜ ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, କିମ୍ବା ନିଜ କୌଣସି ଅପରାଧ ଦ୍ୱାରା ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଅଶୁଚି କରିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯେ ସମସ୍ତ ବାସସ୍ଥାନରେ ପାପ କରିଛନ୍ତି, ସେସବୁଠାରୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବି; ଏପରି ସେମାନେ ମୋର ଲୋକ ହେବେ, ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବି। ଏବଂ ମୋର ଦାସ ଦାବିଦ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା ହେବ; ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ପାଳକ ପାଇବେ; ସେମାନେ ମୋର ବିଧିମାନରେ ଚାଲିବେ, ଏବଂ ମୋର ବିଧାନମାନ ପାଳନ କରି ସେଗୁଡ଼ିକ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ। ମୁଁ ଯାକୁବ, ମୋର ଦାସଙ୍କୁ ଯେ ଦେଶ ଦେଇଥିଲି, ଯେଉଁଠାରେ ତୁମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ବାସ କରିଥିଲେ, ସେହି ଦେଶରେ ସେମାନେ ବାସ କରିବେ; ହଁ, ସେମାନେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ଓ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ଅନନ୍ତ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ବାସ କରିବେ; ଏବଂ ମୋର ଦାସ ଦାବିଦ ଅନନ୍ତ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ହେବ। ତଦୁପରି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତିର ଏକ ଚୁକ୍ତି କରିବି; ଏହା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଚୁକ୍ତି ହେବ; ଏବଂ ମୁଁ

ସେମାନଙ୍କ ୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବି, ସେମାନଙ୍କ ୁ ବଢ଼ାଇବି, ଏବଂ ମୋର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ ରେ ସଦାସର୍ବଦା ପାଇଁ ସ୍ଥାପନ କରିବି। ମୋର ନିବାସସ୍ଥାନ ମଧ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିବ; ହଁ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ର ପରମେଶ୍ୱ ର ହେବି, ଏବଂ ସେମାନେ ମୋର ଲୋକ ହେବେ। ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୋର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ସେମାନଙ୍କ ମଧ ରେ ସଦାସର୍ବଦା ପାଇଁ ରହିବ, ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଜାତିମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ ମୁଁ ସଦାପ୍ର ଭୁ ଇସ୍ର ାଏଲକୁ ପବିତ୍ର କରେ।” ଯିହିଜେ କଲ ୩୭:୧୫–୨୮।